

Dragoste pentru Toți,
Ură pentru Nimeni

**Adevăratul concept al
jihad-ului islamic**

Despre autor și subiect

Hazrat Mirza Masroor Ahmad este cel de-al cincilea Calif (succesor) al lui Mesia cel Promis și liderul spiritual al milioanei de Musulmani, membri ai Comunității Ahmadiyya, care trăiesc în mai mult de 200 de țări în întreaga lume. El este cunoscut pentru activitatea sa de a promova pacea la nivel mondial. El îi încurajează pe oameni să Îl cunoască pe Creatorul lor servind creaturilor Sale. În acest scop, el se întâlnește adesea cu lideri și cu oameni de orice nivel din țările din Estul, Vestul, Sudul și din Nordul lumii. În afară de aceste întâlniri, el se adresează credincioșilor musulmani prin discursul său din fiecare vineri, care este difuzat în direct la nivel mondial prin televiziunea MTA International.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad
succesorul al V-lea al lui Mesia
cel Promis

Broșura aceasta prezintă un discurs ținut de el în fața invitaților germani în cea de-a doua zi a Jalsa Salana (Conferința Anuală) organizată în Germania la data de 23 august 2008. Fiind intitulat „Adevăratul concept al jihad-ului islamic”, discursul scoate în evidență diverse pilde și dovezi din învățătura islamică care oferă o înțelegere clară și veritabilă cu privire la Jihadul Islamic. În acest sens, adevărata perspectivă este reprezentată de faptul că adevăratul Jihad înseamnă a servi omenirea.

Următoarele pagini redau traducerea în limba română a discursului anterior evocat.

Adevăratul concept al jihad-ului islamic

Discurs rostit de Hazrat Mirza Masroor Ahmad^(aba), Khalifatul Masih V, Liderul Suprem al Comunității Musulmane Mondiale, Ahmadiyya, în fața invitațiilor germani în cea de-a doua zi a Jalsa Salana (Adunarea Anuală) din Germania în data de 23 august 2008.

După ce a recitat *Tashahhud*, *Ta'awwudh* și *Bismillah*, Hazrat Khalifatul Masih V^(aba) a spus:

Dragii noștri invitați,
Assalamo 'Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu
„Fie ca pacea și binecuvântările lui Allah să coboare asupra voastră, a tuturor!”

Amir-ul nostru (președintele comunității germane), mi-a spus, stați aici de o oră și probabil sunteți deja obosiți. Dar subiectul despre care m-a rugat să vorbesc astăzi este de așa natură încât, în ciuda eforturilor mele, nu pot să-l tratez pe scurt. Deci, va dura între 30 și 35 minute. Asemenea întâlniri au mai fost organizate aici, însă, din nefericire, nu am avut șansa să particip la acestea.

Amir-ul nostru m-a rugat să spun câteva cuvinte despre Jihad deoarece acest subiect este în atenția lumii întregi și îi face pe nemusulmani să creadă că Islamul este o religie a extremismului și a terorii.

Într-adevăr, unii oameni cred că prin terorism, Islamul distruge pacea lumii. Este păcat că există un grup care, din proasta înțelegere a învățăturilor Islamului, susține acest concept eronat. Există nonmusulmani cu un anumit nivel de educație care au asociat conceptul de viață după moarte, Raiul și Iadul musulmanilor extremiști, teroriștilor și sinucigașilor cu bombe, care la rândul lor consideră că atacurile teroriste sinucigașe ar putea reprezenta o

scurtătură spre Rai. Așadar, rezultatul este că dorința fatalistă de a păși în Rai, a stârnit un concept exclusivist al Jihadului și a sinuciderii în numele lui Allah, care i-a îndemnat să pună mâna pe sabie și să provoace dezordine în lume. Aceste grupări din ziua de astăzi nu reprezintă altceva decât un produs al acestui crez și concept.

În orice caz, după cum recunosc că faptele comise de anumiți musulmani ignoranți și mult prea entuziasmați au stat, fără îndoială, la baza formării unei impresii total greșite despre învățăturile Islamului, de asemenea, trebuie să menționez faptul că scrierile apărute împotriva Islamului, au înfățișat același concept eronat despre ideea de Jihad în Islam, pentru că nu sunt fundamentate pe o înțelegere corectă a învățăturilor islamice.

Având în vedere toate acestea, voi încerca să explic adevăratele învățături ale Islamului, așa după cum au fost ele expuse de către Fondatorul Comunității Musulmane Ahmadiyya, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^(as) – despre care noi credem că este Mesia cel Promis – potrivit înțelegerii sale asupra Sfântului Coran, ale Tradițiilor Sfântului Profet și istoriei Islamului.

Mai întâi de toate, voi explica adevăratul concept al *Jihad*-ului în cuvintele lui Mesia al acestor vremuri. Au trecut o sută de ani de când Fondatorul Comunității Ahmadiyya a decedat.

Prin urmare, nimeni nu poate spune că răspunsul Comunității Musulmane Ahmadiyya inventează replici pentru a corecta impresia greșită care circulă în lume, ci, dimpotrivă, acestea sunt exact aceleași învățături expuse în Sfântul Coran.

Mesia cel Promis^(as) declară:

„Practica răspândită printre musulmani de a ataca oameni de alte religii, numită de ei „*Jihad*”, nu este un război legitim; deoarece este, în mod clar, împotriva poruncii lui Dumnezeu și a Profetului

Muhammad^(sa) și constituie un păcat grav¹”

Iată așadar, ce înseamnă conceptul de „**Jihad** islamic”, promovat de Fondatorul Comunității Ahmadiyya? Pentru a înțelege acesta, trebuie să aruncăm o foarte scurtă privire asupra condițiilor existente în acea zonă a Arabiei unde Fondatorul Islamului, Sfântul Profet Muhammad^(sa), a vestit misiunea sa Divină și a chemat oamenii la Islam.

Luăți aminte, că acei oameni erau analfabeți și necivilizați. Dușmăniile surveneau chiar din lucrurile ridicole și mărunte din cauza cărora continuau să se ucidă între ei ani la rând.

Atunci când Muhammad^(sa) i-a anunțat că este profet și i-a chemat pe arabi la Singurul și Unicul Dumnezeu, cei dintre ei care erau înțelepți, printre care se numărau și unele din rudele profetului, oameni săraci și sclavi, au îmbrățișat cu bucurie Islamul.

Când această mișcare a crescut, necredincioșii din Makkah au întetit persecuția; cruzimea a atins asemenea niveluri încât credincioșii au fost puși să se întindă pe nisipurile arzătoare din Arabia, în timp ce pietre încinse erau așezate pe piepturile lor; erau biciuiți; membrele lor erau legate de cămile, iar cămilele erau apoi mânate în direcții opute, sfâșiindu-le corpurile.

Sfântul Profet^(sa) și grupul său de credincioși au fost izgoniți într-o vale și li s-a pus o interdicție: nu era permis să li se aducă nici mâncare, nici apă. Companionii lui spuneau că oricum vor pieri, așa că de ce să nu moară luptând? La urma urmei, și acești musulmani veneau dintre aceia care erau gata să ucidă și să provoace vărsare de sânge pentru cele mai neînsemnate motive. Însă când careva dintre ei spunea: „Permite-ne să luptăm”, Sfântul Profet^(sa) răspundea că lui nu îi este poruncit să lupte, ci să aibă răbdare.

Această răbdare nu era din cauza vreunei slăbiciuni, căci, mai târziu, istoria a dovedit că doar câteva sute de credincioși au

reușit să învingă o forță formată din mii de persoane. Această răbdare se datora faptului că Allah cel Atotputernic nu îi poruncise Sfântului Profet^(sa) să lupte. În cele din urmă, Sfântul Profet^(sa), le-a permis unora dintre oamenii persecutați să se mute de acolo și apoi, după un timp, a plecat și el către Medina; pe vremea aceea, niște locuitori ai aceluia oraș deveniseră deja musulmani. Odată cu sosirea sa, mulți oameni au îmbrățișat Islamul.

Sfântul Profet^(sa) a făcut legăminte cu alte triburi și credințe, printre care existau și unii evrei. El a înființat un Stat în care tuturor locuitorilor le era garantată libertatea. Dacă vreunul era pedepsit pentru vreun delict, acea pedeapsă era dată conform propriei lui religii și jurisprudenței credinței sale. Totuși, în calitate de locuitori ai Statului, toți aveau drepturi egale.

La un moment dat, din pricina încălcării unei înțelegeri, un trib evreu a fost expulzat. În Medina, printre localnicii musulmani se aflau și unii care juraseră înainte să-și dea evreilor următorul lor copil ca să-l educe. Cum făcuseră deja acest jurământ, copiii le erau acum de religie evreiască, deci se aflau printre evreii care fuseseră expulzați. Localnicii musulmani, care acceptaseră Islamul, au încercat să-și ia înapoi copiii lor, însă Sfântul Profet^(sa) le-a spus: „Nu există nicio constrângere în religie, așadar nu puteți să-i opriți.” Până într-acolo a mers el pentru a asigura drepturile oamenilor.

Cu toate acestea, acuzația falsă împotriva Sfântului Profet^(sa), este că, Doamne-fereste, el a răspândit teroare. Deși este bine cunoscut faptul că musulmanii erau într-o asemenea stare de neajutorare și erau atât de crud asupriți, ne întrebăm de ce s-a adus o asemenea acuzație împotriva Profetului și a musulmanilor?

Am menționat pe scurt care erau condițiile în vremea aceea. Chiar și după ce musulmanii s-au strămutat spre Medina și au început să trăiască într-o relativă pace, locuitorii din Makkah au continuat să-i hăituiască, să-i urmărească și să-i atace. Prima bătălie

este cunoscută ca bătălia de la *Badr*. Pe atunci, musulmanii nu aveau nici resurse, nici echipament pentru bătălie, în timp ce aceia cu care se confruntau erau organizați într-o armată complet dotată.

Aceste circumstanțe nu sunt ascunse nimănui și sunt înregistrate de istorie. Ce ar fi putut face acei oameni nepricepuți și fără experiență? Cu atât mai mult cu cât unii dintre ei erau doar adolescenți.

Totuși, atunci când dușmanul a vrut să-i anihileze pe musulmani, Allah Atotputernicul i-a îndemnat să lupte. A fost revelat următorul verset din Sfântul Coran și, conform istoricilor, aceasta este prima poruncă care se referă la luptă. Vă invit să priviți frumusețea ei și scopul pentru care a fost acordată permisiunea de a lupta.

Allah spune:

„Permisuniunea de a lupta este acordată aceloră împotriva cărora se pornește război, deoarece aceștia au fost nedreptățiți – și Allah chiar are puterea de a-i ajuta – aceloră care au fost alungați din căminele lor pe nedrept numai pentru că ei au spus: ”Domnul nostru este Allah”, iar dacă Allah nu i-ar fi oprit pe unii oameni prin alții, cu siguranță ar fi fost demolate mănăstiri și biserici și sinagogi și moschei, în care se pomenește deseori numele lui Allah. Iar Allah îl va ajuta cu siguranță pe cel care îl ajută pe El. Allah este într-adevăr Tare, Puternic.” (Cap. 22, Versetele 40-41)

Dumnezeu spune că, dacă nu ar fi fost acordată permisiunea pentru apărare, atunci pacea societății ar fi fost distrusă. Chiar și astăzi, orice persoană normală, indiferent de religia lui sau a ei ar spune că această argumentare este într-adevăr corectă. Această decizie este îndeajuns pentru a justifica.

1. Primul motiv este acela că o persoană atacată are dreptul de a se auto-apăra.

2. În al doilea rând, dacă, drept rezultat al unei tiranii, oamenii sunt forțați să migreze sau sunt scoși din căminele lor pe nedrept, și chiar și atunci când sunt prizonieri, nu li se permite să trăiască în pace într-un stat guvernat de ei, atunci este destul de rezonabil ca lor să le fie permis să se răzbune pentru rănilor ce le-au fost cauzate.

3. În al treilea rând, asupritorii nu se limitează la primele lor ținte; într-adevăr, lăcomia lor crește și va continua să crească. Neținând seama de religia oamenilor, ei vor încerca să subjuge, să cucerească alte cetăți, orașe și țări. Oare ei chiar nu au nici o limită? Astfel, important că acestui rău să-i fie pus capăt, tocmai pentru a-l împiedica cruzimea să ia amploare.

Prin urmare, această permisiune pentru război a fost dată însă cu scopul autoapărării și al asigurării păcii.

Apoi, atrăgând atenția asupra oamenilor cu care lupta este permisă, Allah cel Atotputernic, spune în Sfântul Coran:

„Și luptați pentru cauza lui Allah împotriva celor care luptă împotriva voastră, dar nu încălcați legea. Cu siguranță Allah nu-i iubește pe cei care încalcă legea.” (Cap. 2: V.191)

Astfel, este clar exprimat aici că porunca Jihad-ului a fost dată doar împotriva celor care au luptat pentru distrugerea Islamului și care au vrut să-i convertească pe musulmani prin sabie, așa cum se întâmplase de-a lungul timpului în Makkah, unde necredincioșii de acolo atacaseră și încercaseră să pună capăt Islamului.

Acuzația potrivit căreia conceptul islamic al Paradisului i-a făcut pe musulmani ostili și agresivi și i-a incitat să facă Jihad, este de asemenea nedreaptă.

În versetul pe care tocmai l-am citat, Allah Atotputernicul a spus clar că nu îi plac cei care încalcă regulile. Dacă o persoană nu îi este pe placul lui Allah, atunci nu poate fi vorba sub nici o formă de intrarea acesteia în Paradis. Apare astfel întrebarea: care

sunt standardele pentru a trata încălcarea regulilor? Aceasta este o învățătură unică. Doar cel care crede în Allah cel Atotputernic și care poartă în inimă teama de El, poate atinge asemenea înalte rigori.

Allah Atotputernicul spune în Sfântul Coran:

„O, voi, care credeți! Fiți statornici pentru cauza lui Allah, aducând mărturie cu dreptate; și dușmănia oamenilor să nu vă provoace să acționați altfel decât cu dreptate. Fiți mereu drepți, aceasta este mai aproape de dreptate. Și temeți-vă de Allah! Cu siguranță, Allah știe tot ce faceți.” (Cap. 5, V.9).

Acest verset ne spune că, dacă sunteți credincioși adevărați, atunci acționați conform poruncilor lui Dumnezeu cel Atotputernic, fiți drepți și statornici în ele. Care sunt cerințele dreptății? În primul rând, faceti ca faptele voastre să fie în acord cu învățăturile Islamului și deveniți astfel un model de urmat.

Ar putea un terorist fi un model sau un exemplu pentru alții? În vremea aceasta, nu doar nemusulmanilor, ci și majorității musulmanilor, nu le plac teroriștii sau atacatorii cu bombă sinucigași. Prin urmare, numai faptele bune îi vor atrage pe ceilalți și nu faptele rele.

De asemenea, în acest verset, dintre multele fapte bune care i-au fost cerute unui musulman, atenția noastră a fost atrasă înspre o faptă bună care îi privește pe dușmani.

Am amintit pe scurt condițiile care au predominat înainte de migrație și apoi pe cele care au existat după aceasta.

Acum, având în vedere acel context, analizați această poruncă care susține că dușmănia unui popor nu ar trebui să vă îndepărteze de dreptate. Se poate vedea că învățăturile islamice pun accent pe stabilirea dreptății. Dacă există războaie, acestea ar trebui să fie conform legii, de exemplu, se poruncește: Dacă luați prizonieri, tratați-i cu amabilitate. Apoi, dacă inamicul depune armele, atunci

dreptatea cere – și, în plus, este necesar pentru stabilirea păcii – ca ostilitățile să înceteze imediat.

Dimpotrivă, în această eră civilizată, noi remarcăm că dacă două părți se întâlnesc pentru a încheia războiul dintre ele, atunci, în ultimul moment, una dintre părți provoacă groază în inima celeilalte părți printr-un bombardament fără oprire, făcând-o cu scopul ca partea mai puternică să fie în măsură s-o oblige pe cea mai slabă să accepte toate condițiile pe care ea i le impune.

Allah cel Atotputernic îi călăuzește pe musulmani, învățându-i:

„Și dacă ei înclină spre pace, înclină și tu spre ea și pune-ți încrederea în Allah. Cu siguranță, El este Cel Care Aude Tot și Știe Tot.” (Cap. 8, V. 62)

Astfel, învățătura ne spune că, dacă dușmanul este înclinat înspre pace, atunci și tu trebuie să înclini asupra sa.

Pe lângă aceasta, Învățătura spune să vă puneți încrederea în Allah, deoarece este foarte posibil ca inamicul să întindă mâna numai pentru a-și recâștiga puterea și nu face acest lucru cu intenții bune, dar, în pofida acestui lucru, vă este poruncit să vă întindeți mâna spre pace, să vă puneți încrederea în Allah și să vă retrageți din război imediat. Nu aveți voie să dați prioritate strategiei militare.

Prin urmare, în timpul tratatului *Hudaibiyyah* - contractul semnat între musulmani și locuitorii din Makkah când musulmanii au mers pentru Hajj (pelerinaj) la Makkah - în ciuda insistenței companionilor săi și cu toate că avea o poziție dominantă, Sfântul Profet^(sa) a fost de acord cu condițiile necredincioșilor din Makkah, chiar dacă invazia orașului Makkah a fost cauzată de încălcarea unui tratat de către necredincioși.

Dar, în ciuda faptului că musulmanii erau acum învingători, oricui nu ridicase armele împotriva lor îi era permis să trăiască în

pace ca necredincios. Chiar și cei mai amari dușmani au fost iertați. Aceste fapte nu sunt ascunse; ele au fost confirmate de istorie, mulți dintre orientaliști au menționat aceasta.

Este regretabil! În ciuda tuturor acestor fapte, unele mijloace mass media și unii politicieni occidentali nu s-au abținut de la a ataca Islamul, Coranul și pe Sfântul Profet^(sa), precum caricaturile – care îl înfățișează în mod defăimător pe Sfântul Profet^(sa) în anumite ziare – și declarațiile făcute de un membru al Parlamentului din Olanda care a realizat un film, au atacat Coranul și pe Sfântul Profet^(sa).

Musulmanii consideră că oricare Profet (pacea fie asupra tuturor!) menționat în orice carte religioasă, este un Profet adevărat. Prin urmare, nu se așteaptă de la niciun musulman și, de fapt, de la niciun Ahmadi musulman care crede în Mesia cel Promis al acestei epoci, să recurgă la insulte sau la calomnie. Noi am fost învățați de Sfântul Coran că toți Profeții sunt egali, ca Profeți ai lui Dumnezeu. Mai departe, Dumnezeu spune: „Am trimis Profeți pentru toate popoarele.” Așadar, acceptăm fără vreo ezitare orice Profet care a fost trimis oricărui popor care afirmă că unul a venit printre ei. Astfel, suntem de părere că acesta este singurul mod de a menține pacea în lumea de acum. Atașamentul și sentimentele tuturor religiilor și fiecărui popor ar trebui respectate.

V-am expus deja în ce condiții și în ce împrejurări a fost permis războiul. O întrebare apare însă: sunt permise asemenea războaie religioase în această eră? Și dacă nu, care este semnificația *Jihad*-ului? Și care este interpretarea *Jihad*-ului conform Islamului Ahmadiyya?

Dar înainte de aceasta, vreau să spun că războaiele din ultimele secole au fost în principal de natură politică sau geografică și foarte rar au fost purtate din motive religioase. Mai mult, în ultimul secol, au existat două războaie mondiale, în care musulmanii nu au jucat un rol principal și acestea au fost exclusiv din interese politice.

Înainte de a acuza Islamul că este o religie a terorismului,

dreptatea cere ca aceia care aduc acuzații să țină cont și de cauza ultimelor două războaie mondiale despre care am discutat.

În orice caz, vreau să prezint pe scurt definiția conceptului de Jihad, așa cum este oferită de Fondatorul Comunității Ahmadiyya și să precizez cum poate cineva să adere la el în această eră.

În lumea dezvoltată a timpului nostru, fiecare are dreptul să practice, să propovăduiască și să-și mărturisească credința. Cu alte cuvinte, nu există condițiile pentru războiul pe care l-am menționat. Și atunci ce e zgomotul acesta despre *Jihad*?

Așadar, vreau să explic tipul de *Jihad* în care crede comunitatea noastră în epoca contemporană. Acum mai mult de o sută de ani, ca răspuns la o obiecție referitoare la *Jihad*, Fondatorul Comunității Musulmane Ahmadiyya a declarat în timp ce răspundea criticii și a spus:

„Acest critic a menționat Jihad-ul Islamic și crede că Sfântul Coran incită, în mod necondiționat, la război Sfânt. Nimic mai neadevărat. Coranul permite doar lupta împotriva celor care îi împiedică pe oamenii care cred în Dumnezeu să mai creadă în El și să adere la religia Lui precum și să trăiască conform poruncilor lui Dumnezeu și să I se închine. Iar Dumnezeu permite lupta împotriva celor care luptă cu musulmanii fără motiv și care îi izgonesc pe credincioși din casele lor și de pe pământurile lor; și a celor care forțează creația lui Dumnezeu să intre în religia lor și vor să anihileze religia Islamului și să împiedice persoanele să devină musulmani?”

Apoi, vorbind mai departe către guvernul englez din Subcontinentul India și Pakistan, Mesia cel Promis^(as), a spus:

„De fapt, Guvernul nu impietează cu nimic religia islamică și obiceiurile religioase, nici nu folosește sabia pentru a-și promova religia. Conform învățăturilor Sfântului Coran, este ilegal să se lupte împotriva unui asemenea guvern, deoarece nu se angajează în niciun

război religios³”.

Fondatorul Comunității Musulmane Ahmadiyya mai declară:

„Niște musulmani barbari și sălbatici numesc cruda vărsare de sânge *Jihad* și nu știu că a înfrunta un conducător drept este răzvrătire și nu *Jihad*. Mai mult, o persoană care încalcă o promisiune și care face rău în loc să aducă binele și care îl pedepsește pe cel nevinovat este un tiran, nu un general victorios⁴”.

Astăzi se petrec atacuri sinucigașe comise de așa-zișii Jihadiști doar cu scopul de a-i răni pe soldații inamici, dar, de fapt, în aceste atacuri sunt uciși chiar și musulmani. Acest lucru este greșit. Asigurarea păcii este responsabilitatea guvernelor. Orice act comis de o persoană care nu face parte din armata unei țări, nu este *Jihad*, ci este o răzvrătire.

Întrebarea pe care am ridicat-o era care este semnificația conceptului de *Jihad*, iar răspunsul este că, în această eră, unica formă de *Jihad* acceptată de Comunitatea Musulmană Ahmadiyya este reformarea propriului sine.

Aceasta nu este o idee nou apărută, ci a fost menționată acum 1400 de ani de către Fondatorul Islamului atunci când se întorcea dintr-o bătălie atunci spunând că trecem de la un *Jihad* mai mic la unul mai mare, iar *Jihad*-ul mai mare este *Jihad*-ul reformării propriului sine, iar acesta nu se termină niciodată. Starea de război nu durează veșnic.

Adevăratul *Jihad* se referă la îndreptarea relelor care se nasc în vremuri de pace și confort relativ. A servi omenirea este un adevărat Jihad, iar cei 120 de ani ai istoriei noastre – mă refer la istoria Mișcării Ahmadiyya – stau mărturie despre asta. Noi suntem angajați în acest *Jihad*.

Încercăm așadar să aducem omenirea mai aproape de

Creatorul ei. Noi asigurăm în continuare o rețea proprie de școli, spitale și avem proiecte care se realizează în continuu în ceea ce privește construirea unor puțuri și a unor pompe de apă în țările din Africa, Asia precum și în alte țări sărace din zonele îndepărtate ale lumii. De asemenea, îi ajutăm pe cei loviți de dezastrele naturale. Organizația noastră „*Humanity First*” din Germania a realizat lucruri extraordinare în acest domeniu, prin ajutorarea celor săraci și a orfanilor, săparea de puțuri și furnizarea de electricitate. Îndrumându-ne în această direcție, fondatorul Comunității Musulmane Ahmadiyya spune:

„În acest moment îi îndemn, în mod specific, pe cei din Jama'at al meu – care mă acceptă drept Mesia cel Promis – să nu comită acțiuni detestabile. Dumnezeu m-a trimis ca Mesia cel Promis și m-a înveșmântat cu straiile lui Mesia^(as), fiul Mariei.

Prin urmare, vă povățuiesc: Abțineți-vă de la rău și fiți cu adevărat miloși față de omenire. Curățați-vă inimile de răutate și de dușmănie, căci datorită acestui obicei veți deveni asemenea îngerilor. Acea religie care este lipsită de simpatie pentru umanitate, este imorală și impură și viciată este acea cale plină de ranchiună, bazată pe dorințe egoiste. Fiți miloși față de toți, pentru numele lui Dumnezeu, pentru ca vouă să vi se arate milă în ceruri. Veniți și vă voi arăta calea cea bună, care va face ca lumina voastră să triumfe asupra tuturor celorlalte lumini. Lepădați-vă cu pioșenie de răutate și invidie, arătați compasiune față de omenire și dați-vă pe voi înșivă Lui Dumnezeu.”

„Am venit la voi cu o poruncă: de acum înainte *Jihad*-ul cu sabia s-a sfârșit, însă *Jihad*-ul purificării sufletelor voastre trebuie să continue. Nu spun acestea de la mine însumi. Aceasta este într-adevăr Voința lui Dumnezeu.”

Apoi el menționează tradiția Sfântului Profet^(sa) al Islamului:

„Când va veni Mesia, el va pune capăt războiului religios.”

El spune:

„În conformitate cu aceasta, le poruncesc celor care au intrat în rândurile mele să se abțină de la toate aceste gânduri, să-și purifice inimile, să promoveze comuniunea și să fie miloși față de cei suferinzi. Ei ar trebui să răspândească pacea pe pământ, pentru că aceasta va face cunoscută credința voastră⁵.”

Dacă noi suntem angajați într-un astfel de Jihad fără nicio o opreliște, este pentru că suntem reuniți de un sistem spiritual, a cărui conducere se află în mâna lui Khilafat (sistemul succesorilor) al lui Mesia acestei ere. Atașamentul pe care membrii comunității îl au față de Khilafat ne obligă să urmăm învățătura care ne-a fost adusă de Mesia^(as) lui Muhammad^(sa).

Acea învățătură constă în a onora și împlini drepturile pe care i le datorăm lui Dumnezeu cel Atotputernic și creației Sale; să culce la pământ zidurile urii și să răspândească mireasma dragostei și afecțiunii.

Prin pasajele pe care le-am citit înaintea voastră, a tuturor celor care stați înaintea mea, voi care sunteți educați, acum că v-am făcut conștienți într-o oarecare măsură de adevăratul mesaj al Islamului, ar trebui să hotărâți voi înșivă dacă Islamul predică terorismul sau pacea și siguranța. Nu este nici drept nici cinstit ca o religie să fie condamnată, doar din cauza acțiunilor unui grup sau ale câtorva indivizi.

Așadar, vă rog, să luați atitudine pentru respectarea dreptății în cercurile dumneavoastră. Acesta ar fi de asemenea un adevărat Jihad din partea voastră. Dar, desigur, acest demers nu vă va face membri ai niciunei organizații *Jihadiste*.

Vă mulțumesc că m-ați ascultat. Vă mulțumesc.

Comunitatea Musulmană Ahmadiyya

Comunitatea Ahmadiyya a fost înființată în 1889 de către Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (1835-1908) într-un sat mic și îndepărtat, Qadian, în provincia Punjab din India. El a afirmat că este reformatorul așteptat în zilele din urmă, Acela Așteptat al comunității mondiale a religiilor (*Mahdi* și Mesia). Comunitatea înființată de el este o întrupare a mesajului plin de bunăvoință al Islamului, în puritatea sa originară: pace, fraternitate universală și supunere față de Voința lui Dumnezeu.

Astăzi, această Comunitate se găsește în mai mult de 200 de țări în jurul lumii și are zeci de milioane de membri.

Ea promovează pacea, toleranța, dragostea și înțelegerea între adepții diverselor religii. Ea crede cu fermitate și acționează conform învățaturii Coranului: „*Nu există nicio constrângere în religie.*” (2:257) Ea respinge ferm violența și terorismul, sub orice formă sau justificare.

După decesul fondatorului său, Comunitatea Ahmadiyya a fost condusă de succesorii lui aleși – Khalifa. Actualul Conducător al Comunității, Hazrat Mirza Masroor Ahmad, a fost ales în 2003. Titlul său oficial este Khalifatul Masih V.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^(as), Mesia cel Promis și Imam Mahdi
Fondatorul Comunității Musulmane Ahmadiyya

Motto-ul Comunității Ahmadiyya este:
Dragoste pentru Toți, Ură pentru Nimeni

În legătură cu dragostea pentru omenire, Mesia cel Promis și Imam Mahdi, Fondatorul Comunității Musulmane Ahmadiyya, a spus:

„Le dau de știre tuturor musulmanilor, creștinilor, hindușilor și arienilor că nu am dușmani în lume. Iubesc omenirea precum o mamă miloasă își iubește copiii; și chiar mai mult... Simpatia pentru oameni este datoria mea. Principiul după care mă ghidez este cel al renunțării la falsitate.” (*Arbaeen, Pt.1: Roohani Khazain vol. 17, pag. 344*)

Surse:

- ¹. The British Government and Jihad, Islam International Publications Ltd. (2006), pag. 20
- ². Nurul-Haqq, I, în Ruhaani Khazaa'in, vol. 8, pag. 62
- ³. Kashti-e-Nuh în Ruhaani Khazaa'in, vol. 19, pag. 75 (notă de subsol)
- ⁴. Tohfa-e-Qaisariyyah în Ruhaani Khazaa'in, vol. 12, pag. 280
- ⁵. The British Government and Jihad, Islam International Publications Ltd. (2006), pag.16-17

Abrevieri utilizate, Cheia pentru abrevieri :

Cititorii sunt îndemnați să recite salaturile complete atunci când citesc cartea:

sa: Sallallāhu ‘alaihi wa-sallam, ceea ce înseamnă “fie ca pacea și binecuvântările lui Allah să fie asupra lui,” este scris după numele Sfântului Profet Muhammad^(sa).

as: ‘Alaihis-salām, , ceea ce înseamnă “pacea fie asupra lui”, este scris după numele altor profeți decât Sfântul Profet Muhammadsa.

ra: Radiyallāhu ‘anhu/‘anhā/‘anhum, , care înseamnă “fie ca Allah să fie mulțumit de el/ea/ei/ele,” este scris după numele companionilor Sfântului Profet Muhammadsa sau după numele companionilor lui Mesia cel Promisas.

aba: ayyadahullāhu Ta‘ālā binaṣṣrihil-‘Azīz, ceea ce înseamnă “Allah Cel Atotputernic să îl ajute cu sprijinul său puternic”, este scris după numele actualului conducător al Comunității Musulmane Ahmadiyya, Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Khalīfatul - Masīh V^(aba).

This is the Romanian translation of the address “True Concept of Islamic Jihad” delivered by Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, Khalifatul Masih V, Head of the Worldwide Ahmadiyya Muslim community to German guests on the second day of Jalsa Salana Germany on 23 August 2008.

Contact:

www.ahmadia.ro

Asociația Comunitatea Musulmană Ahmadiyya - România

Tel: 0732 799 126

E-Mail: nasirf@ahmadia.ro

www.ahmadia.ro

www.alislam.org

www.MuslimsForPeace.org

www.loveforallthatredfornone.org

www.mta.tv